

πικυρουμένου του διατάγματος, δι' οὐ ἐχορηγήθη εἰς τούτους τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι καὶ μεταβαλλομένου οὕτω τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως καὶ ἰθαγενείας νόμου;

Ἀλλὰ πρὸς τί ταῦτα πάντα; Ἡ μὴ διὰ τὰ καταρτίσθαι ἢ μίαν ἢ ἑτέαιρα τῶν μερίδων πλειονοψηφίαν πρέπει νὰ κατασταθῶσι, νὰ διαστραφῶσι, νὰ στρεβλωθῶσιν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι; Ἡμεῖς οὐδαμῶς βλέπομεν τὸ ἐκτακτον τῶν περιστάσεων, ὅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις βλέπει. Ἀλλ' ἐὰν τις παραδέχεται τούναντίον δὲν θὰ ἦτο μᾶλλον δεδικαιολογημένος ἀφοῦ τὰ πάντα ἐκρύθμως ἐνεργοῦνται, οἱ νόμοι καθ' ἑκάστην ἀυστόλως καταπατοῦνται, Σύνταγμα κατ' ὄνομα μόνον ὑπάρχει, νὰ συγκληθῇ ἐθνοσυνέλευσις πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ θεμελιώδους νόμου ἐκ συναρπαγῆς τότε ψηφισθέντος, καὶ διόρθωσιν τῶν πλείστων ἐκ τῶν νόμων μας; Ἡ ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, διὰ τὸν ἀδέσποτον φόβον, ἐξ οὗ τινες κατέχονται παραλόγως, δὲν θὰ ἦτο τοῦλάχιστον δίκαιον καὶ νόμιμον νὰ κηρυχθῶσιν, ὡς πράγματι εἶνε, ἄκυροι αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἡπείρῳ λαβοῦσαι χώραν ἐκλογαὶ καὶ διακοπτομένων τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς νὰ διαταχθῶσι νέαι ἐκλογαὶ βουλευτῶν εἰς τὰς προσαρτηθείσας τῇ Ἑλλάδι ἐπαρχίας;

Τὸ ζήτημα οὐδὲ μικρὸν εἶνε, οὐδ' ἀνάξιον προσοχῆς. Μὴ σπεῦδωμεν διότι πρόκειται περὶ τηρήσεως νόμων. Μὴ λησμονήτε τί ἐπραττον οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες προκειμένου περὶ αὐτῶν. Μὴ λησμονήτε ὅτι οἱ μὲν ἐθυσίαζον τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς ἀπειθήσαντα τοῖς νόμοις ὡς ὁ Βροῦτος, οἱ δὲ ἐκαστοὶς ἐπέβαλλον τιμωρίαν τὴν αὐτοκτονίαν ὡς ὁ Χαρῳδάς, καὶ ἄλλοι πάλιν ἐκτύπους εἰς ἐξορίαν ἐπέβαλλον ἕνεκα τῆς διατηρήσεως τῶν νόμων ὡς ὁ Λυκοῦργος καὶ ὁ Σόλων.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Παρίσιον.... Ἰανουαρίου 1882.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους, ἡ μᾶλλον τὸ τέλος τοῦ παλαιοῦ ἔτους, ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, τὸν τόπον τοῦ "Αἰ-Βασίλη, μέχρι τῆς Δύσεως, τὸν τόπον τοῦ μὴ "Αἰ-Βασίλη, ἐορτάζεται σχεδὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· δηλαδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἶνε ὁρισμέναι διὰ τὴν ἐπίσημον ἐπαιτείαν.

Ὅταν ἡ κοινωνία καθιερώσῃ ἔθιμά τινα ἐν ὁρισμένῳ τόπῳ ἢ χρόνῳ, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν θεωρεῖται τότε ἀναγκασία καὶ νόμιμος· ἐνῷ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ αὗται πράξεις θεωροῦνται βδελυραὶ καὶ ἀνῆθικαι ἢ ἀξίαι οἴκτου. Οὕτω ἡ ἐπαιτεία ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην εἰς τοὺς μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαίτας.

Ἡ προσπέλασις τῶν παριῶν τῶν δεσποινίδων τῆς Γαλλίας ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὸ τῶν μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν τοιαύτην προσπέλασιν ἐπιτρεπουσῶν.

Ἐὰν δὲ εἴχομεν καὶ χοικινὰς ἐορτάς, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Λέσβιοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι κατὰ τινὰς ἡμέρας, θὰ ἐορτάζομεν καὶ ἡμεῖς χοικινῶς.

Τὰ πάντα ἐπιτρέπονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀρκεῖ μόνον νὰ γίνωνται ἐν καταλλήλῳ τόπῳ ἢ χρόνῳ ἢ μορφῇ, καὶ τὰ πάντα ἀπαγορεύονται ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι, οὐδὲν ἠθικόν, καλόν ἢ κακὸν ἀπολύτως ὑπάρχει.

Ἐὰν ὁ γενικὸς χαρακτήρ τῶν ἐορτῶν τοῦ νέου ἔτους καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὁμοιάζῃ, οὐχ ἦττον ἕκαστον τῶν ἔθνων δίδει εἰς αὐτὰς ἰδιαιτέραν τινα ὄψιν, ἰδίαν φυσιογνωμίαν, δι' ἧς δύναται τις νὰ μαντεύσῃ τὸν ὅλον χαρακτήρα τοῦ ἔθνους, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Δύσιν καὶ μάλιστα κατὰ τὰ βόρεια κλίματα αἱ ἐορταὶ δὲν περιβάλλονται τὰ ἐξωτερικὰ ἐκεῖνα σύμβολα ἢ σήματα τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν πρὸς παράστασιν μιᾶς ιδέας, ἡ ἐορτὴν ἐνὸς γεγονότος πρὸς ἀναψυχὴν, ἀλλ' εἶνε γυμναί, ὥστε βλέπει τις ἀμέσως ὅτι προτίθενται ἐμπορικὸν σκοπὸν μᾶλλον ἢ τὸν τῆς ἐορτῆς· τὸ κἄφι τίθεται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ· τὸ ἀντίστροφον δηλαδὴ τοῦ ὅ,τι συμβαίνει παρ' ἡμῖν τοῖς Ἀνατολίταις.

Δὲν θὰ ὑπάγῃ ὁ Παρισινὸς εἰς τὸ Ὑψηλόν, εἰς τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἢ εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Γουδῆ καὶ τῆς Κολοκυθῶς διὰ νὰ μεθύσῃ ἀπὸ τὴν ῥετσίνα χάριν τοῦ ταδε Ἀγίου, καὶ ὡς μόνον ἀξιοθέατο πρᾶγμα νὰ βλέπῃ τοὺς ὁμοίους τοῦ καὶ τινὰς κινήτου στραγαλατζήδες, ἀλλὰ θὰ μεταβῇ ἐκεῖ, διότι ὑπάρχουν διαφόρων εἰδῶν παίγνια τυχερὰ, ἢ ἀντικείμενα μικρᾶς ἀξίας εὐχρηστα ἢ ἄχρηστα, μυρίων εἰδῶν τίποτε, διάφορα θεάματα, φάρσες, διασκεδαστικὰ παίγνια κτλ.

Ὅλα ταῦτα ἡλεκτρίζουσι τὸ πλῆθος, κινοῦσι τὸ χρέμα ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην τσέπην, καὶ ὁ τόπος τῆς διασκεδάσεως εἶνε ἐν ταύτῳ καὶ τόπος τοπικῆς μικρᾶς ἐκθεσεως.

Δυσκόλως λοιπὸν δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὰς παρμονὰς τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης, ἥτις ἀποκλειστικῶς προώρῃσται διὰ τὸ χρέμα, ποίαν ὄψιν εἶχον οἱ Παρίσιοι.

Ὡς ἐκ συνθήματος τὰ μεγαλείτερα βουλευδάρτα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο τῆς πόλεως ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῶν ξυλίνων παραπηγμάτων, ἐνθα οἱ νομάδες αὐτῶν ἐμπορίσκοι ἐπώλουν ἀπείρων εἰδῶν πράγματα εὐχρηστα ἢ ἄχρηστα, ὡς καὶ ἐν πάσῃ πανηγύρει ἔχοντες ἀφθόνους τοὺς ἀγοραστὰς ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς θεατὰς.

Τὰ καταστήματα ἡμιλλῶντο πῶς νὰ καταστήσωσι τὴν ὄψιν τῶν θεατικωτέρων, ἐπιδεικνύοντα, ὡς φιλάρεσκος γυνή, τὰ κάλλη τῶν. Ἰδίως δὲ τὰ παμμέγιστα τοῦ Bonmarché καὶ τοῦ Λούβρου ἦσαν ἀξιοθαύμαστα διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διακρύψμιν τῶν πωλουμένων ἀντικειμένων· ἦσαν αἱ κεντρικώτεροι ἀποθήκαι τοῦ χρέματος, τὸ ὅποῖον ἐρριπτον ἀφειδῶς αἱ γυναῖκες.

Ἀπὸ τῆς πλουσιωτάτης γυναικὸς, τὴν ὅποιαν περιμένει ἐξώθεν τοῦ Λούβρου μεγαλοπρεπὴς ἀμαζα μὲ μεγαλοπρεπεστέρους ἵππους, μέχρι τῆς πτωχοτάτης, ἣν περιμένουσιν ἐξω οἱ δύο μεγαλοπρεπεῖς πόδες τῆς, ἐβλεπέ τις τὴν αὐτὴν ἀπληστίαν τοῦ βλέμματος ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἀντικειμένων· τὸ πρόσωπον ἐρυθροῦν, αἱ χαράκτῆρες ἡλλοιωμένοι καὶ ἐν διεγέρσει ἐκφράζοντες ἐπιθυμίαν κατοχῆς. Οὐδεὶς οὐδέποτε ἀνὴρ θὰ ἔχῃ τὴν εὐτυχίαν νὰ τῷ ῥιφθῶν ὑπὸ ὠραίας δεσποίνης ἢ δεσποινίδος τοιαῦτα τρυφερὰ βλέμματα, οἷα ἐπισύρει μία δωδεκάς

κλτσών, ἢ ἐν manchon, ἢ ἐν ἐπαινωφόριον μεταξωτόν. Ἡ Λουίζα ἐλκύει τὸν βραχίονα τῆς Μαρίας διὰ νὰ τῇ δείξῃ ἐν πρᾶγμα λαύμασε, καθ' ἣν στιγμὴν καὶ ἡ τελευταία manteau τῆς Λουίζας διὰ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προεῖς ἐν ἄλλο ἀντικείμενον. Μία αὐστηρὰ μαμὰ ἔχουσα ὀπισθεν μίαν θυγατέρα συμβαδίζουσαν ἐν σφιγκτᾷ μετὰ ἐξαδέλφης ἢ φίλης, ἢ ὅποια ἔπαρὰ τῆς μητρὸς πρὸς μεγίστην χαρὰν τῆς τὴν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Λουῆρον μετὰ τῆς φίλης αὐτῆς.

Συγγελωσί, συμβλέπουσι, συνθυμάζουσι, συνέλκονται, συντσίμπουσι κρυφίως ἀπὸ τῆς μαμᾶς, ῥίπτουσι τὸ ἀπληστον βλέμμα των ἐπὶ τῶν πολυτελῶν πραγμάτων.

Ὀλίγον τι ὀπίσω ἀκολουθεῖ εἰς στίχος δεκαετῶν δεσποινίδων ἐκ τεσσάρων προσώπων ὠραίων ἢ ἀσχημῶν. Τὰ δεσποινίδια ταῦτα προσπαθοῦσι νὰ ἔχωσι ὕψος σοβαρῶν καὶ ἡλικιωμένων δεσποσυνῶν, ἀλλ' ἀκουσίως συμμετέχουσι τῶν συγκινήσεων, τὰς ὁποίας μεταδίδουσιν εἰς αὐτὰς διὰ τῆς φυσιογνωμίας των αἱ δύο πρῶται μεγάλα δεσποινίδες. Δευτέρα μαμὰ προβαίνει, ἥς τὸ ὕψος δακνύει ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ὅχι μόνον μητρὸς, ἀλλὰ καὶ ἐρωμένης λίαν εὐκόλου· αὐτὴ ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐρθεύσῃ, καὶ ὅχι μόνον νὰ περιφέρηται· σύρει ὀπισθεν τῆς μικρὸν κοράσιον πενταετῆς, τὸ ὅποσον κρατεῖ ἰσχυρῶς μὲ τὰς δύο μικρὰς χεῖρας του τὸ φόρεμα τῆς μαμᾶς· ταματᾷ ἡ μήτηρ διὰ νὰ ἴδῃ τι, ἀμέσως τὸ κοράσιον ψοῦται ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν ποδῶν του ἀνεγείρον καὶ τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ ἴδῃ, ἂν εἴνε δυνατόν, τί θὰ ἀγοράσῃ ἡ μαμὰ. Ἐνίοτε διατάσσει ἀφελῶς τὴν μητέρα νὰ ἀγοράσῃ τὸ ταδε πρᾶγμα μεγάλης ἀξίας.

Μία ἀριστοκράτις κατέρχεται τὴν κλίμακα τοῦ καταστήματος, σοβαρὰ, ῥίπτουσα περιφρονητικὰ βλέμματα ἐπὶ τῶν γύρω της, αἱ ὁποῖαι θαυμάζουσι τὸ πολυτελές τοῦ φορέματός της καὶ τὰ πρᾶγματα τὰ ὅποια ἡγόρασεν ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὰ βλέμματα. Κατωτέρω ἔρχεται ὠδηγούμενος ὑπὸ μιᾶς νοστήμου, τὴν ἀναβολὴν maîtresse ἔχουσας, νέος ὠχρὸς, κατηφής, μὲ βῆμα ἀσταθές ὡς εἰς ἱκρίωμα μεταβαίνων. Ὁ δυστυχὴς κατεγίνετο ἐπὶ δέκα ἡμέρας νὰ σχηματίσῃ τὸ καλλίτερον plan, καθ' ὃ ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ εὐκολώτερον πᾶσαν τοιαύτην ἐπικίνδυνον συνάντησιν· ἀλλ' ἡ τύχη τὸν κατέτρεξε· ἐπέσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Μετ' ὀλίγην ἀφαιμάξιν τοῦ βαλκαντίου του, ἀφίσταται ἐλεύθερος, διότι ἡ Νόστιμη τρέχει νὰ συναντήσῃ κανένα ἄλλον τοιοῦτον ἀξιοματικὸν τοῦ ἐπιτελείου.

Ὀλίγον ἀπωτέρω συναντᾷ τις ἓνα σύζυγον μετὰ τῆς συζύγου του ἄνευ τέκνων· ἔχουν φυσιογνωμίαν στεῖρου ἀνδρογύνου· ὁ σύζυγος ἐβάδιζε, ὡς θὰ βαδίξῃ ἄνθρωπος μὲ γυμνοὺς πόδας ἐπὶ πυρᾶς· ἐβιάζετο νὰ ἐξέλθῃ, διότι ἔκαμνε, λέγει, πολὺ ζέστη μέσα· τούναντίον ἡ σύζυγος εὗρισκεν ὅτι κάμνει πολὺ κρύο ἔξω. Τὴν ἰδέαν ταύτην τὴν ὑπεστήριζεν εἰς ἀντισύζυγος διὰ νευμάτων μακρόθεν ἐπιδεικνύων εἰς αὐτὴν τεχνιέντ· ἐπερίφημο μεταξωτὸ foulard, τὸ μέλλον δῶρόν της.

Τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν εἰς τὰ καταστήματα καὶ ἰδίως εἰς τὸ Λουῆρον ἦτο ἀπειρον· χίλια ἀντιστοιχοῦν πρὸς ἓνα ἄνδρα· ἡ σπάνις αὕτη τῶν ἀνδρῶν ἦτον εὐεχέγητος· διότι οὐδεὶς ἐπεθύμει νὰ διακυβέυσῃ ἄνευ λόγου τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ βαλκαντίου του· ὀλίγοι παρόντες ἦσαν ἀληθεῖς ἥρωες, μετὰ τὸ τῶν ὁποίων ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγεται καὶ ὁ δοῦλός σας.

Οὐδαμοῦ ἐνθυμοῦμαι νὰ εἶδον ἢ νὰ ἤκουσα ὁμοίαν ἀπληστίαν τῆς Παρισίνης· ὅλοι ἐννοοῦν νὰ ἔχουν ἓνα δῶρον παρὰ τινος, ὅχι μόνον δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ δῶρον, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δύνανται νὰ καυχῶνται εἰς τὰς ὁμοίας των ὅτι ἐπροτιμήθησαν ἢ ἐκρίθησαν ἄξιοι πολλῶν δῶρων, ἐπιθυμοῦν νὰ κολακεύηται πολὺ ἡ φιλαρέσκειά των, νὰ κάμουν ἐπίδειξιν διὰ τῆς πολυτελείας των. Ἡ παρχμονὴ δὲ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους χρησιμεύει ὡς ἡμέρα συναγωνισμοῦ πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ πάθους τούτου.

Αἱ συνέπειαι τοιοῦτου φαινομένου βεβαίως δὲν εἶνε κολακευτικαὶ οὔτε ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸ μέλλον ἑνὸς ἔθνους. Δύνανται νὰ τὰς μαντεύσουν μόνον οἱ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ἡ Madame Lizé.

..

Ἐνθυμήθην τὴν τῶρα τὰς Ἀθήνας, τὴν τρελλὴν παρχμονὴν τοῦ νέου ἔτους, καθ' ἣν διώκεται μετὰ συριγμῶν, κροταλισμῶν καὶ βοῆς ὑπὸ τῶν νεανιῶν τὸ παλαιὸν ἔτος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἀι-Βασίλη κρατοῦντος τὸ χαρτὶ καὶ καλαμάρι· τὰς μάχας εἰσερχομένας εἰς πᾶν καφενεῖον ἢ ξενοδοχεῖον μὲ τὴν ἐρώτησιν ἐν ἀρχῇ τε «νὰ τὸν ποῦμε;» τραγουδοῦντας τὸν δυστυχῆ μέγαν συγγραφέα Βασίλειον· βλέπω τέλος ὅλην τὴν Ἀθηναϊκὴν κίνησιν, μὲ τὰ γνωστὰ πρόσωπά της καὶ παρίσταμαι ἐν ἀληθείᾳ ἑορτῇ.

Ἐνῶ ἐδῶ εὗρισκομαι ἐν μιᾷ ἀπεράντῳ Ἐκθέσει. Ὅλοι οἱ Παρίσιοι μετεβλήθησαν εἰς μίαν Ἐκθεσιν. Πλῆθος καὶ κρότος δυνάμενος νὰ βλάψῃ τὴν ἀκοὴν τοῦ Πανταζῆ καὶ ἐπιτρέπων εἰς τὸν κ. Σοῦτσον τὸν γέροντα πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας.

Ἐδῶ βλέπεις ἓνα ἐξηκοντούτη, χωλαίνοντα καὶ βήχοντα συνάμα, ὠδηγούμενον ὑπὸ δύο Κοκοτῶν ὡς κλητήρων εἰς ἓνα πλησίον ἀδαμαντοπωλεῖον· ἐκεῖ συλληφθεῖσιν μάγκαν διὰ κλοπὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ὠδηγούμενην ὑπὸ ἀληθῶν κλητήρων εἰς τὰ μέγαρα τῆς Ἀστυνομίας· ὀλίγον κατωτέρω συναντᾷς δεσποινίδα μὲ ὅλας τὰς χάριτας τῆς Γαλλίδος, ἀνθηρὰν, ὀρεκτικὴν· ἐν ἀντιθέσει δὲ πρὸς αὐτὴν μίαν καχεκτικὴν μὲ συφιλιδικὰς ἐκδηλώσεις εἰς τὸ πρόσωπον. Ἡ ἀριστοκράτις ὠθεῖ καὶ ὠθεῖται μὲ τὴν marchande des quatre saisons. Εἰς μαστροπὸς εὗρίσκεται δεξιᾷ σου, καὶ ἀριστερᾷ εἰς βαρῶνος, εἰς ὃν ἴσως μόνον ἔμεινε τὸ ὄνομα. Ὅπισθεν σου εἰς Καπουτσίνο, ἔμπροσθεν σου μία πρῶην Βασιλικὴ μὲ τὰ ἐπτὰ χρώματα τῆς ἱριδος ἐπὶ τοῦ προσώπου.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ὄψις τῶν μεγάλων boulevards εἰς παρομοίας περιστάσεις, ὡς καὶ ἐν μέρει τὰς Κυριακάς· ἔχων δὲ τοιαύτην συνοδείαν ἀκολουθεῖς τὸ μέγα ἀνθρώπινον τοῦτο ρεῦμα, τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς, διὰ νὰ ἐκβληθῇς εἰς μίαν πλατείαν, ὡς εἰς θάλασσαν.

Ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως ἐδῶ φαίνεται, καὶ μεταβάλλεται ἀκολουθῶς εἰς ἀγὼνα ὑπὲρ τῆς διασκεδάσεως. Κίνησις, θερμότης, ζωὴ πανταχοῦ.

Πάντες ἐργάζονται καὶ πάντες διασκεδάζουσι· θαυμάζεις τὸν πλοῦτον, τὸ μεγαλεῖον τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐκπλήττεσαι συνάμα διὰ τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀθλιότητα· τὰ ἄσματα τῆς χαρᾶς συγχωνεύονται μὲ τὰ ἄσματα τῆς ἐπαιτίας, βλέπεις τὴν ὑγίειαν ἐμφωλεύουσαν ἐπὶ τῶν ροδόχρου παρειᾶς τέκνων εὐπόρων γονέων, τὴν δὲ νόσον ἐκρηγνυμένην ὑπὸ τῶν περὶ τὸν λαϊκὸν χοιραδικῶν κρατήρων ἀθλίων τέκνων σκελετωδῶν γονέων.

Καταστροφή καὶ ἀρμονία εἶνε ἀπαραιτήτοι πρὸς ὑπαρ-

ξιν μεγάλων κέντρων συναθροίσεως ανθρώπων, οἱοι εἶνε οἱ Παριῖσιοι.

Σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἄλλο εἰσθε ἢ βάτραχοι κοάζοντες ἀμέριμνοι εἰς τὰς λίμνας τοῦ Γιαννοπούλου ἢ τῶν Χαυτείων, μὲν πλεονέκτημα πλείοτερον, τὸ τοῦ καπνίζειν, εἰς οὐδὲν ὠφελοῦντες τὴν ἀνθρωπότητα, οὔτε τοῦλάχιστον εἰς φυσιολογικὰ πειράματα χρησιμεύοντες. Πνευματικῶς δὲν κινεῖσθε, ἠθικῶς διόλου, καὶ ἐπομένως ἀκόμῃ ὀλιγώτερον, ἐννοεῖται πρὸς τὰ πρόσω, πολιτικῶς, ἐμπορικῶς, κοινωνικῶς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶμεν τοῦ θέματός μας, κύριε Καλιβάν, καὶ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους ἐνταῦθα, εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς λησμονήσω πρὸς στιγμὴν· ἡ ἐνθύμησίς σας μὲ παρασύρει.

Τώρα τί ἄλλο θέλεις νὰ μάθῃς;

Ὅτι διὰ τριάκοντα ἀργύρια μία Παρισινὴ εἶνε ικανὴ νὰ παραδώσῃ τριάκοντα Χριστούς καὶ παραδείσους; ἢ ὅτι εἰς Παρισινὸς προτάσσει παντὸς ἄλλου αἰσθήματος τὸ τοῦ εὐμυφόντος, ὢν ὡς πρὸς τοῦτο ὁ γαϊδουρότερος τῶν ἀνθρώπων;

Τοῦτο ἐννοεῖται καὶ ἐξάγεται εὐκόλως ἐκ τῆς πυρετώδους πρὸς ἐργασίαν καθημερινῆς κινήσεως τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία εἶνε εἰς βαθμὸς μόνον ἀνώτερος κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους, τὸ ὅποιον σοὶ περιγράφω.

Ἐνα μικρὸν παράδειγμα αἰσχροῦ συμφέροντος.

Ἐδῶκα μετὰ μεγίστης λύπης εἰς τὸν concierge μου ἓνα πεντόφρακον ὡς δῶρον τοῦ νέου ἔτους· τὴν ἐπαύριον μὲ εἰδοποιεῖ ὅτι τῷ ὀφείλω 20 centimes ἢ λεπτὰ, διότι ἐπλήρωσεν ἐξ ἰδίων του μίαν ἐπιστολήν μου πρὸ καίρου· χύνω δάκρυα μετανοίας διὰ τὴν γενναιοδωρίαν μου, ἀλλὰ καὶ πληρώνω.

Συχνάζεις ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς καφφενεῖόν τι· ἐξώδευσες πολλά· ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἐλησμονήσας νὰ πληρώσῃς τὸν καφέ σου καὶ ἐξέρχῃσαι· πνευστιῶν σὲ φθάνει ὁ ὑπὲρτης εἰς τὸν δρόμον καὶ σὲ ζητεῖ τὸ ἥμισυ φράγκο κατὰ (παρραγγελίαν τοῦ ἀθλίου καφφετζῆ. Τέλος εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὁ Παρισινὸς ὑπερβαίνει καὶ τὸν Μωραίτην, ἀπὸ τὸν ὅποιον τοῦλάχιστον ἡ φιλοτιμία δὲν λείπει εὐκόλως.

Ὁ Γάλλος ἔχει τὸν ἀνελικρινέστερον χαρακτῆρα, τὸν δὲ μισοξενισμόν εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν ἀπατῶνται πολὺ οἱ ἔχοντες τὴν ἐναντίαν ιδέαν· δὲν πρέπει δὲ νὰ εἶνε ἄξιοι συμπαθείας εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῶν ἡλιθίων τοῦ συμμοῦ νέων καὶ τῶν ἐκφυλισθεισῶν γενεῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τοὺς ἐπιπολαίους τρόπους τῆς ψευδοῦς εὐγενείας τῶν. Αὐτὴν τὴν ιδέαν θὰ ἔχωσι περὶ αὐτῶν πάντες οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸν τόπον τῶν.

Τελευτῶν τὴν ἐπιστολήν μου, κύριε Κανίβαλε, ὀφείλω, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τοῦ νέου ἔτους ἐκεῖ, νὰ σὲ καταρασθῶ μακροβιότητα καὶ εὐημερίαν ὅσῃν δὲν ἐπιθυμεῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς συντάκτας τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» παραπέμπω νὰ λάβουν τὴν εὐχὴν μου παρὰ τοῦ Μακράκη, ὅστις εἰμὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, τὸ πνεῦμά του δηλαδὴ, τοῦ σώματος εὐρισκομένου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸ ὄνομα Μακράκης, τῆς δὲ ψυχῆς του εἰς τὰ Πατήσια νομίζω.

A...

ΑΚΜΑΖΟΥΣΙ

Εἰς τὴν καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος, ^{εἰ μόνον φῆ, καὶ τοῦθ' πολὺ-}

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΙΝΟΙ

τῶν

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δίδουν ζῶην,

Δίδουν θερμότητα,

Δίδουν χρῶμα,

Δίδουν νεότητα,

Δίδουν κάλλος,

Δίδουν εὐφροσύνην,

ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

πωλοῦμενοι ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομεῖου.

Εἰς τὸ γνωστὸν ὀπτικὸν κατάστημα τοῦ **ΙΩΣΗΦ ΛΑΒΑΡΒΕΡΑ** κατὰ τὴν ὁδὸ μου ἀρ. 37 πλησίον τῆς Καπνικαρέας εὐρίσκονται τὰ εἶδη ὀπτικῶν, φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐργαλείων καὶ πολλὰ εἶδη χρήσιμα καὶ ὠραιότατα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

(6 ἑ.)

Ἔκτακτος συλλογὴ μύρων εἰς τὸ
ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελά).

Νεωστὶ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρεψίων Ἀγγλίας (**Ἀτκινσων!**) καὶ Γαλλίας (**Cellé Frères!**) ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΑΙΩΣ

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' ὁδόντας — Γάλακτα — Ψῆκτρα, εἶδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(ἑ. 6)

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»